

prima instanță: S. Draguța
instanța de apel: N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

ÎNCHEIERE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ala Burlacu, Vladislav Burlacu și Inga Burlacu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/218 împotriva Alei Burlacu, Vladislav Burlacu și Inga Burlacu, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Ala Burlacu, Vladislav Burlacu și Inga Burlacu, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana municipiul Chișinău din 02 septembrie 2015,

c o n s t a ț ă

La 03 februarie 2015, Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/218 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Alei Burlacu, Vladislav Burlacu și Inga Burlacu, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că Ala Burlacu, Vladislav Burlacu și Inga Burlacu locuiesc în apartamentul 20 din str. Vadul lui Vodă 76, mun. Chișinău. Blocul locativ dat se află la balanța Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/218. În baza contului personal deschis la Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/218 pe numele pârâților, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, le-a livrat energie termică.

Susține reclamantul că pârâții nu au achitat energia termică furnizată, acumulând o datorie în perioada 01 decembrie 2011 – 31 august 2014, în sumă de 1263,75 lei.

Notifică reclamantul că potrivit anexei 7 pct. 8 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19.02.2002 (cu modificările ulterioare) în cazul deconectării

integrale deja efectuate a apartamentului (încăperii locuibile în cămine) de la sistemul centralizat de încălzire, cu instalarea altei surse de încălzire pentru întreținerea temperaturii constante în încăperea la un nivel de cel puțin +18°C, consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de: 10%, începând cu 1 octombrie 2011; 15%, începând cu 1 octombrie 2012; 20%, începând cu 1 octombrie 2013 din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine).

Solicită reclamantul Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/218 încasarea în mod solidar din contul Alei Burlacu, Vladislav Burlacu și Inga Burlacu în beneficiul său a datoriei pentru energia termică livrată în sumă de 1263,75 lei și taxa de stat achitată în mărime de 270 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Ciocana municipiul Chișinău din 02 septembrie 2015 acțiunea a fost admisă, fiind dispusă încasarea în mod solidar din contul Alei Burlacu, Vladislav Burlacu și Inga Burlacu în beneficiul Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/218 a datoriei pentru serviciile de energie termică în sumă de 1263,75 lei și taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 270 lei. A fost dispusă încasarea în mod solidar din contul Alei Burlacu, Vladislav Burlacu și Inga Burlacu în beneficiul statului cheltuielile poștale suportate în instanța de judecată în sumă de 35,75 lei (f.d.44-46).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de către Ala Burlacu, Vladislav Burlacu și Inga Burlacu, fiind menținută hotărârea Judecătoria Ciocana municipiul Chișinău din 02 septembrie 2015 (f.d.74-77).

La 06 aprilie 2016, Ala Burlacu, Vladislav Burlacu și Inga Burlacu au declarat recurs, împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea actului judecătoresc contestat și a hotărârii primei instanțe cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La 16 februarie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces, copia deciziei instanței de apel (f.d.78).

Prin prisma normei de drept enunțate, instanța de recurs consideră că recursul este depus în termen, deoarece la materialele pricinii nu există date care ar confirma recepționarea de către recurenți a deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului Ala Burlacu, Vladislav Burlacu și Inga Burlacu au invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 20 aprilie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa de Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/218 și Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, intimații nu au depus referință la cererea de recurs declarată, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Ala Burlacu, Vladislav Burlacu și Inga Burlacu, în cererea de recurs nu au invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ala Burlacu, Vladislav Burlacu și Inga Burlacu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ala Burlacu, Vladislav Burlacu și Inga Burlacu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală